

Előfizetési feltételek:

helyben vagy
vidékre:

Évesre . . . 14 frt — kr.
Félévre . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

**Szerkesztőségi és kiadó-
iroda:**

Iskola-utca 284-ik szám,
I. emelet.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

**Hirdetéseket és nyilvántartási
közleményeket**

a kiadó-hivatal mérsékelt
árjegyzék szerint számít.

**Hirdetéseket lapunk
számára elfogadják:**

Budapest: Láng L. és
Társa, Goldberger V., Rajnai
Vilmos.

Bécsben és Hamburgban:
Haaßenstein és Vogler.

Bécsben és M. m. Frank
furtban: Daube G. L. és Társa.

Előfizetési fölhívás.

SZEGEDI NAPLÓ

1881-ik évi

január—márczius negyedére.

Lapunk ezentúl is **éles ellenzéki politikai iránya mellett** első sorban Szeged rekonstrukciója s a város lakossága helyesen fölfogott érdekeinek minden irányban független és őszinte szószólója marad.

Tartalmára nézve is az eddig követelt uton tovább haladunk. Számos bel- és külmunkatárs közreműködése folytán képesek leszünk olvasóink igényeinek megfelelni.

Ajánljuk lapunkat a helyi és vidék olvasóközönség pártfogásába.

A szerkesztőség.

Előfizetési feltételeink a következők:

Előfizetési ár:

Évesre . . . 14 frt — kr.
Félévre . . . 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy óra . . . 1 frt 20 kr.

Az előfizetési ár helyben házhoz
hordva (a vidéken postán küldve)
érvényes.

A kiadóhivatal.

Választás napján.

A holnap napra van kitűzve 80 köztörvényhatósági bizottsági tagnak a megválasztása. Az önkormányzat körében nagyjelentőségű tényező a városi közgyűlés. Bár Szegeden a királyi biztos hatalma absorbeálja jelenleg ennek a testületnek a hatáskörét is, legalább nagyrésztben, megbocsáthatatlan mulasztás volna a választók részéről, ha a jelen nyomasztó hatása alatt szem elől tévesztenék a jövőt. A királyi biztosság működésének megszüntével ismét csak a köztörvényhatósági bizottságban uralkodó szellemről függ az, vajjon városunk beültheti-e a számára kijelölt tágas körte vagy visszaesik-e a régi slendriánra.

A választó közönség nem a szokott élénkséggel készül e fontos aktusra. Az árvíz előtti években ilyen alkalommal számos értekezlet tartott, pártok sorakoztak, sőt alakultak és nagyban folyt a korteskedés. Nem kedvező jelenségnek tekintjük azt, hogy most, midőn az új kerületi beosztás még szükségesebbé tette volna a választók tájékozását, a közönség közönyös marad. Nem tekintjük kedvező jelenségnek azért, mert nem lehet város nagygyá, a melynek sorsa iránt polgárai nem érdeklődnek eléggé.

Szegeden a közgyűlésnek nagyobb szerepe van, mint számos más városban. Ennek oka igen közel áll a lélekhez. Az országok parlament-történetéből azt az igazságot lehet látni, hogy a kormány

erős, akkor a parlament gyenge és viszont amidőn a kormány gyenge, a képviselőház hatalmas. Ez az elv kihat a városok alkotmányos életére is.

Városi hatóságunk a polgártársak tiszteletét és szeretetét érdemelte ki Elismerésreméltó buzgósággal teljesíti a rekonstrukció által rá nehezedő óriási munkát; a kezelés tisztaságához még a gyanu sem fér és míg a közigazgatás terén széles e hazában botrány botrányt ér, addig Szegeden, legalább nagyban és egészben tűrhető rend uralkodik. Azonban a hatóság köréből nem emelkedik ki egy vezér, aki erős akarattal, öntudatos programmal tudná kormányozni a városi közügyeket. Ennek folytán nem a hatóság viszi magával a közgyűlést, hanem ez tolja a hatóságot. De még a közgyűlés többsége sincs szervezve. A hozott határozatok a véletlennek szüleményei s ennél fogva rendszertelenek, gyakran ellentétesek. Itt is tehát igaznak bizonyul a fölállított elv, hogy gyenge hatósággal szemben a közgyűlés igen erős; ez a viszony nem az alkotmányosságban, hanem az egyénben találja indokát, és rögtön megváltozik, mihielyt csak egy igazán vezérszerepre hivatott és képes egyén is foglalhatna helyet a városi hatóságban.

Ez tény, s ezen a tényen nem lehet változtatni, mert nem tudnánk megnevezni egyetlen egy szegedi polgárt sem, aki a nélkülözhetlen képesség mellett hajlandó is volna a nehéz és valószínűleg hálátlan vezérszerepre vállalkozni.

A lakosság tehát reményét csak abba az összhangzatos működésbe helyezheti, amely kifejlődik, ha a hatóság és közgyűlés kiegészítik egymást, ha a hatóság szorgalma és buzgósága párosul a közgyűlés értelmiségével és a helyzet igényeinek teljes fölismerésével.

Ezeknél az okoknál fogva tartjuk nagy horderejűnek a napirenden lévő városi képviselőválasztás eredményét. Ha a választás megnyitja a közgyűlési terem ajtaját oly új emberek előtt, kik akarnak is, tudnak is a város ügyeivel foglalkozni és ezen szándékuk mellett a városuk iránt tartozó őszinte ragaszkodást s szeretetet hordják keblükben, akkor kevésbé erélyes hatóság mellett is szerencsésen lesznek elintézve a közügyek. Míg ha az új közgyűlés többsége nem tudja az adott körülményekből a helyes következményeket vonni, lehet, hogy úgy az állam, mint a város által hozott áldozatok holt tőkék maradnak.

A választás után majd visszatérünk még erre a tárgyra és elfogadjuk mondani, hogy mit várnak Szeged polgárai köztörvényhatósági bizottsági tagjaitól. Most csak ismételve fölhívjuk a választók figyelmét a polgári kötelességük teljesítésére és arra, hogy az urna előtt

való minél tömegesebb megjelenés által bizonyítsák be, mennyire érdeklődnek városuk jövője iránt.

Az erdélyi románok kilépése a passzivitásból. A brassói „Gazeta Transilvaniei”, az erdélyi passzivisták közlönye már hosszabb idő óta oly hangon irt, amely következtetni engedte azt, hogy az erdélyi románok ki fognak lépni a passzivitásból s a legközelebbi választásoknál aktíve részt fognak venni, de nevezett lap ezt nyíltan be nem vallotta, csak puhatolódzott. Most ezt nyíltan bevallja s következőleg ír:

„Már többször jeleztük, hogy a jelenlegi körülmények között, az ezen országban lakó románoknak egy legfőbb kötelessége parancsolja, hogy a legközelebbi választások előtt egy szoros egységre lépjenek. Megmondottuk véleményünket, hogy mit kellene a nagy-szebeni központi választási bizottságnak tennie a szükséges egyetértés helyreállítására. Azt beszéltük, hogy azon bizottság megtette kötelességét, nem marad tehát egyéb hátra, mint az, hogy ezt a legközelebbi események igazolják. Miután pedig a központi választó bizottság kötelességét megtette, mi is, a román sajtó nevében megteszük kötelességünket annál is inkább, miután a kellő idő is beköszöntött. — Szükségtelen újra hangsúlyozni azt, hogy most a román választóknak kötelességük magukat választási klubokban szervezniük. Az a kérdés marad még hátra, hogy mi módon kellene ezt végrehajtani? Mi nem ismerjük minden egyes törvényhatóságnak viszonyait, hogy megmondhatnók e tekintetben véleményünket. Szükséges lesz továbbá gondoskodni arról, hogy az általános választási értekezleten, amely határozni fog a román népnek a jövőben követendő politikai magatartása fölött, kifejezze a népnek akaratát és abban többségre ne vergődjenek azon klubok képviselői, amely klubokban túlnyomó többségben vannak a kormány-párt emberei, vagy kik egyéb nem román pártok befolyása alatt állanak. Eppen e sorok bezárásakor egy sürgönyt kaptunk Tordából, amelyben értesítenek minket arról, hogy Tordán a román választók klubja megalakult, s hogy hetenként háromszor összejövételeket tartanak. Reméljük, hogy ezen klub az általunk föntebb említett föltételek mellett alakult és örömmel üdvözljük annak szervezkedését. Azonban egy fecske nem csinál nyarat. Tehát már legfőbb ideje annak, hogy az egész országban lakó románok független választási klubokban szervezkedjenek, mert csak ezek közvetítésével lehet reményünk egy általános megállapodás létrejöttére.”

A bécsi külügyminiszteriumban ma kezdődtek Kállay elnöklete alatt újlag a tárgyalások Szerbiával kereskedelmi szerződés kötése végett. — A „Pol. Corr.” egy belgrádi levele ki-látásba helyezi, hogy a tárgyalások gyorsan és zavartalanul fognak lefolyni, mivel a szerb kormány késznek nyilatkozott kompromisszumokra, hogy a fölmerült nehézségek legyőzhetőek legyenek. D'Harcourt vicomte tegnapi Bontoux meghatalmazottjaként Belgrádba utazott: a szerb vasutak ügye valószínűleg most már csakugyan folyamathat, tétetik.

A svájci szövetségi elnök ön-gyilkosságáról a következő bővebb részleteket jelentik: Anderwert az ujonnan választott elnök, ki január 1-én lett volna hivatalát elfoglalandó, karácsony estéjén este nyolcz órakor végezte ki magát Bernben, az ugynevezett kísérszobában, egy a szövetségi palotához kö-

zel fekvő sétányon. Az öngyilkosságot szájába intézett revolverlövessel követte el. Anderwert több mint félelmi mellancholiában szenvedett; egy orvos, kivel a múlt héten megvizsgáltatta magát, hosszabb szabadságidőt és a közügyektől való teljes visszavonulást ajánlott neki, továbbá légváltoztatást, mivel idegrendszere nagy mértékben meg van támadva. Ami e roppant ideges embert e kétségbeesett lépésre vitte, az egy becsutelen sértés volt, melyet a „Nebelspalter” című élelzap s a „Tagwacht” cz. szocialdemokrata lap — mindkettő Zürichben jelenik meg — azon pillanatban követett el rajta, midőn őt a szövetségi tanácsosok a köztársaság legfőbb tiszt-ségével fölruházták. — A „Nebelspalter” egy képet közölt, mely a svájci szövetségi elnököt holtrészegen az utcán fekvő, mint az ország „erődjét” ábrázolta. — A „Tagwacht” gyűlölködő cik-kekben kommentálta ez otrombaságot. A többi svájci lapok fájdalom elmulasztot-ták, részint tán a különben szellemtelen zürichi élelzlaptól való gyáva félelemből ez otromba sérelemért Anderwertnek elégtételt adni, amelyre pedig jogos igénye volt. Való, hogy Anderwert magán-élete, ki mint agglegény Bernben lakott, e gyalázkodó botrány sajtonak nyujtott néhány pontot, melyet ezek nem is késtek kizsákmányolni. — Halála előtt Anderwert börtöndjét kiküldte a vasu-thoz, több magánlevelet irt s az öngyilkosságot azután hajtotta végre.

Külvárosok.

I.

(K. Zs.) Esztendő végén vagyunk és végén egy decenniumnak is, melyet mint forduló pontot kell majd följegyezni e város történetében.

Az a kérdés, mire fordul innét tovább Szeged története? Teljesedik-e a beosztott temetői kereszt regéje, teljese-dik-e király szava, ország, világ vára-kozása?

Erdekes lenne ezt kutatni eltöglat-lanul. Csupán azok nyomán, miket Sze-ged ujjáalkotása körül idáig ténylek számába lehet venni, csupán annak az alapján, ami kevés valóra vált merész álmainkból.

De erre tán mégis korán lenn. Szinte helyén van e részben a fata-mus. Várjuk, mit hoz a jövő esztendő, mit a másik és a többi. Mint ahogy nem különben várják azt még a sorsunk tézői is, kik sok jóakarattal, de mégis hijján a föltétlen rendszerességnek és biztosságnak szabják ki e város életter-vét, de mai napság maguk se tudnák megmondani, mire válik ez a terv, ha megérett.

A fatalismus azonban, még a leg-vége esetében is legföljebb csak odáig szabad, hogy terjedjen, ameddig a tör-tént és történet dolgok következményei tel-jességgel be nem láthatók. Tul ezen a határon még a legjelentéktelenebbnek tetsző körülmények is érett megfontolást igényelnek. Ami hibát ma meglátunk, annak ne lessük a rosszabb-rosszabb fo-lyását, vagy éppen végit, hanem tapint-sunk elevenére a terjedő sebnak, minél előbb, annál jobb.

Csak ugy nagy, általános vonások-ban szeretem a statisztikát. Nem ragasz-kodom aggályosan a számok hajszál-g való pontosságához, kivált, mikor hi-téles állapotokról van szó, melyek

szabályt alkotni úgy is merész kísérlet.
— Ilyenformán figyeltem meg a szegedi új házak épülésének statisztikáját is.
Miben áll az eredmény? Abban, hogy ahány ember nálunk az árvíz óta házat épített, négyötöd részben az épületével és telkével arányos legmagasabb özszegű állami kölcsönt vette igénybe. Az egy ötöd rész pedig más forrásból ugyan, de jobbra szintazonképen kölcsönpénzzel földözte az építkezés költségeit.
S ebből én korántsem valami küszöbön álló, vagy előbb-utóbb beütő „Krachra” akarok következtetni. Mert hát azok a kölcsönkért pénzen épített polgárok többnyire mind alaposan kiszámították az új ház hasznát, és éppen mint busás bérjövdelemre leső háziurak verték magukat adósságba. — Hogy sikerül ez a számításuk, én attól félek. Es ezt, szó, ami szó, nagyobb bajnak tartom a házbér csökkenésénél, mely csakis a nagyon tömeges építkezésnek lehetne következménye.

Vagyis más szóval, valószínű, hogy az új nevek kereszteszt utcák hosszán deszkakerítések és veteményes kertek fogják hirdetni éveken keresztül, mennyivel olcsóbb, ha nem is kényelmes dolgot idegen portán lakni.

A rekonstrukció megoldása fölött annak idejében folyt vitatkozások során hiu ábrándozóknak nevezték el azokat, kik, fogékonyssággal az ős magyar elem szükségletei iránt, visszasóhajtották az ugynevezett „fecskefészkeket”, népünk ez egyszerű hajlékait.

Egész lelkesedéssel szegődtem mindig és szegődöm most is ezekhez az ábrándozókhoz. Mert annak, hogy Szeged magyar népe, hiven a multjához, szerény, de pusztán magának való otthont alkosson kis házaiban, annak sokkal nagyobb jelentősége van, semmint gondolnók. És habár egy kissé rovására menne is az utcásorok architektúrái határoságának, habár kevésbé lenne is impozáns a föltámadó város, azért bár teremnének a külvárosokban minél nagyobb számmal, minél tömegesebben azok a kedves kis fecskefészkek, ha mindjárt egy csöppet modernebb kiadásban is!

TÁRCZA.

A vármegye rókája.

— Elbeszélés —

Írta: **Mikszáth Kálmán.**

I.

Bevezetés.

Régi történet már ez. Egészen más idők jártak, más emberek uralkodtak. Az ember már alig emlékszik arra a jó korra, mikor egy váltó garast a bor itzéje, mikor az volt a legkezebb szónok, ki a legnagyobb bunkos volt a megyegyűlésre, a legtekintélyesebb férfin, kinek legkülönb tájtpipa fogott a szájába s azt tartatott a legszabadelvűbb hazafinak, aki legszebben fűtyölte a „Rákóczy-nótát.”

Prókátorok nem nyúzták a világot; legteljebb az volt honoráriumuk, hogy a katholikusz kliens ebédre invitálta meg ügyvédjét, a lutheránus azt mondta: Köszönöm barátom utam, legyünk per tu; — míg a kálvinista egyszerűen azon biztatással rótta le perköltségeit: „aztán hallja az ur, ha valami akar lenni a restoráczió, csak nekem szóljon.” Financz nem szaglált a magyar ember dohányzacskójában, végrehajtó nem garázdálkodott tíz garasos meghívásokkal: régi szolgabírák csak akkor nitták magukhoz a nemes embert, ha ebédet adtak.

Minden másképp volt. Az ország száz esztendő irodalmát meglehetett olvasni nyolcz garason a „kassai kalendáriom”-ból, már t. i. aki olyan bolond volt, hogy nemesak megvette, hanem tetejében még el is olvasta.

A vármegye hatalmasabb volt mint az ország. A két kopott fejű országlás a vármegye homlokzatán ugyan méltóan állt, de a vármegye nemcsak az ország szívében, hanem az ország szívében is állt.

Nincs abban köszönet, hogy az özszeomlott sárgunyhó helyébe mindenütt fordított, több lakostályból álló, nem ritkán fél- vagy egész emeletes házat épített a polgárság — hitelbe, spekulációra. A fölös lakás, melyet bérli használatára szánt az építető, jóformán mindegyik egy-egy fecsketészeknek akasztja meg keletkezését.

Jól tudjuk, nincs olyan hatalom, (Erre még talán a sok tekintetben bátor királyi biztosság se merne vállalkozni.) mely beleszólhasson a polgárok legsajátabb ügyébe. Arra alig van lehetőség, hogy az építkezések mérvét és módját bárki is befolyásolta. De éppen azért magának Szeged józan, egyszerű és magyaros erényeiről ismert lakosságának kell fölfognia e kérdés horderejét. Meg kell fontolnia, hogy itt csupán kaszárnnyák és nagyobb-nagyobb bérházak fundamentumán sohasem épülhet föl a régi, tösgyökeres magyar Szeged olyannak, amilyennek azt a nemzet közóhajtása szeretné.

Szeged annyi területen fekszik kiterjedésére nézve, amennyire amerikai mód szerint akár fél millió lakosságnak is lehetne kaszárnnyákat építeni. De azok előtt, kik Szeged föltámadását kívánják, egészen más czél lebeg. Itt az ugynevezett nagyvárosias részen kívül meg kell, hogy maradjon a hamisítatlan ős elem fészke, hogy úgy mondjam: a talu, mint fönttartója és ápolója e város megtörhetlen erejének és erkölcsi súlyának, melyet hasztalan ostromolt idáig kísértés, veszedelem.

Mert más természetű, egyelőre kivételes, de ha elébe nem állunk, meggyökeresedő bajok törnek népünk ellen. Legközelebb elmondjuk, hogy melyek azok.

Girardin a porosz kémek főnöke.

Azon bizottsághoz, amely Cissey ügyét vizsgálja, levelet intézett Laisant képviselő. E levélben azzal vádolja Graux asszony Girardint, hogy ő volt annak idejében a porosz kémek főnöke.

A francia képviselőház 27-iki ülésében tiltakozott e vád ellen Girardin és izgatottan mondotta: Rövidnek

pára, mintha azon tűnődne, ugyan hány világrészt egyék meg früstökre. . . .

Minden hirdette a megye hatalmát. A hajdu tarsolyára himzett N. V. betűktől kezdve egész a székvaros közepén emelkedő palotáig, melynek födeléről varju sereg károg rémletesen, mintha fölolvastat tartana abbéli észleleteiről, hogy a legszebb, legmagasabb ház mindenütt a börtön; annak van legtöbb akója.

A börtön, deres és mogyorófa-bot jelenvényei alatt összpontosult a társadalom főállásának logikája. Nem az emberek kedvéért van a mogyorófa-pálcza, hanem megfordítva, hogy a szolgabírónak nemes hevében legyen kin kitölteni mérgét. Ez volt az uralkodó vélemény, minélfogva külön büntető kodex volt minden egyes szolgabíró, ki ha unalmában rádiktáltatott az ember fiára olvasatlan huszonötöt, pipogya újságírók ki nem kürtölhették a lapokban. Először, mert nem is voltak lapok, de másodsor, ha lettek volna is, ugysem olvastat volna senki, aztán meg harmadszor . . . statárium neki az akasztófára valónak, ha a vármegye dolgába merné magát ártani!

Könyv, tudomány nem háborgatta álmainkat. Tudtunk mi mindent: nem volt már a világon semmi megtanulni való; mert vagy arról beszél a bolondos ánglus ezer meg ezer könyvében, ami ugyanis benne van a „Corpus Jurisban” és akkor fölösleges, vagy arról beszél, ami nincs benne és akkor ostobaság. Tertium non datur. Ha pedig tudományos ember produkálásáról van szó — ott van Szécheny Pista! Azzal tessék diszkurálni! Gondolkozik az mindnyájunk helyett.

A „Haladás” szót kiküszöbölte a „vis inertiae” a nemzet szótárából. Ismeretlen pogány mondat volt. Inkább neki támaszkodunk az ellenkezőnek. Még a „Hármas kis Tükör” bölcse összecsúszója is ilyenek itt érdekes karmenékben:

„Nem lennem, hogy lajazzem fölháborodásomat. Nehány hírlap arról tudósította önöket, hogy a porosz kémeknek főnökük van s ez a főnök én vagyok. Cassagnac: Senki sem hiszi. (Helyeslés.) Girardin: Ez nem elégít ki. Ezt a nevesleges gyalázást nem vettem volna komolyan, ha nem képviselő hozza napirendre, az a képviselő, aki szerzője a Cissey ügyét vizsgáló bizottságnak; sőt ma délelőtt fenyegetett is; fölszóltottam tehát, hogy a szószékről beszéljen. Ha nem szólal föl, szégyenből fog hallgatni. (A szélső balpárt kivételével az egész ház zajos helyeslésben tör ki.)

Laisant: Ma levéllel figyelmeztetett Girardin, hogy föl fog lépni a szószékre. Fölszóltott, hogy adjak fölvilágosítást a bizottsághoz intézett levélről. Nov. 22-én levelet kaptam Graux asszonytól, aki a Duvergier de Haurence özvegynek is mondja magát, oly levelet, amely, nézetem szerint, súlyos tényeket tartalmaz. Valamely pörben vagy a sajtóban értékesíthettem volna a levelet, de nem értékesítettem. Előbb a levél írójáról akartam értesülést szerezni, akinek becsületessége nem lehet kétséges. Csak azután adtam át a levelet a bizottságnak, amely ünnepélyesen megígérte a teljes titoktartást. Három nap múlva visszaküldte a bizottság elnöke a levelet és azt mondotta, hogy e levél nem függ össze Cissey ügyével, Girardin magartásának megítélésével pedig nem foglalkozhatik a bizottság. Én azt hiszem, hogy a bizottságnak mégis meg kellett volna tartania ezt a levelet. (Hosszas zaj.) — Girardin rendkívül izgatottan: Önnek nincs joga erre a véleményre! — Laisant: Ha Girardin ur azt hiszi, hogy meg fog zavarni ily szenvedélyes félbeszakítással. . . . (Zivataros közbeszólások, nem tetszés.) — Gambetta elnök: Girardin közbeszólása nagyon heves ugyan de valóban menthető. (Zajos tetszés.) — Laisant: Sodromból nem fognak kihozni. (Ismét hosszas félbeszakítás.) — Gambetta: Kérem a házat, gondolja meg, hogy méltósága forog kérdésben. — Laisant: Ha van oly okmányom, amelyet fontosnak tartok, átadom a bizottságnak; erre jogom van, minthogy pedig botrányt emlegetnek, kérem, vajjon akariák-e önök ismerni ezt az okmányt? A szónok tárczájához nyul. — Girardin: A leghatározottabban követelem, hogy olvassák föl. (Kialtások: Nem! Fölösleges! — Gambetta: A bizottság elfogadhat ilyen leveleket, mi azonban nem olvashatunk föl oly levelet, amelynek értékét és fontosságát nem ismerhetjük, különben fe-

„N. . . vármegyében kell járni nagy sáron.”

Még én is úgy tanultam valaha. A tiszteletre méltó sár, melybe belefulnak a haszontalan új eszmék, beleolvadt cizimunkánkba. Ugy néztük mint megannyi aranyat. Jó volt az nekünk! Nem kell közlekedési út; mi az istennyilának? Magunk csak kivonhatjuk magunkat paraszt forsponttal a szomszéd faluig, hol egy valamire való tarokk-kompanya csak össztetkolódik; idegen vármegyéből való ember meg hadd busuljon rajta, mint jöjjön ide, ha — nem lehet.

Legalább nem akad ránk a német ebben az átkozott sárban.

Es az igaz, hogy a német nem is akadt ránk, hanem ahelyett ide talált egy a németnél is nagyobb hatalom, a „Liberalismus.”

Az is úgy jött ide, hogy előbb megtanult röpdülni.

. . . Világot borító szárnyait özszezscepta fölöttünk, lehellelte összevegyült a haza levegőjével, melyet ki magába szívott, elkezdett beszélni mint a mákonyivó, soha nem hallott bolond ábrándos eszmezagyalékról, egyenlőségről, testvériségről. Fojtott lett a levegő, hogy elkezdett tőle köhögni a fél ország, mintha tüdővészben lenne.

Új tudó kellett az új levegőhöz! Az ország kivedleni indult régi bőréből, nem várva be, míg erővel lehámozza róla az idő.

A megyeház most is ott állott ugyan, hol előbb, a zsinóros hajdu most is oly begyesen lépkedett előtte, mint hajdan, a szolgabíró dohányzacskójának sallangja csak oly gavallérosan verdeste tekintetes lábszárait, mint régente, a tereketlen sár is ott lotyogott az utakon, a deres szintén megmaradt kevélykedni a vármegyeudvarán s a főjegyzői kalamáriában is ott álmodott a tintába szárított föl azokról a gyűlésekről, mikor mindig azt határozta:

nyitó bíróság lesz a házból. (Nézet.) — Laisant: Ha a ház a kész vagyok. Girardin urnak nem szom elégtétellel; azokhoz fordul elárulták a bizottság titkát. (A mozgás.) Philippoteaux, a bizottság elnöke: A bizottság nem árulta el, hanem a tanuk és vádlók. Laisant ur olvassa saját lapját és talál benne a bizottságról tudósítást. Laisant ur átadott nekünk egy levelet, amely azzal vádolja egyik társunkat, hogy porosz kém. Önök érthetik fölháborodásomat, aki sedani maire voltam. (Hosszas tetszés.) Ez a levél semmit sem bizonyíthatott, és én azt sem akartam, hogy a levéltárban szerepeljen, azért küldtük vissza. Laisant nem elégedett meg ezzel. Valamennyi tanuknak ezt mondtuk: Beszéljen ön nyíltan mi azt akarjuk, hogy fölvilágosítsák az ügyet. De semmi terhelőt nem hallottunk. — Girardin: En követelem a levél fölolvását. Gambetta: En tehát kérdem a házat, vajjon kívánja-e a vezetett okmány fölolvását.

Cassagnac nagy lelkesedéssel szal föl és magára vonja a ház haragját. — Gambetta: Hiszen ön nincs is érdekelve. — Cassagnac: A félbeszakítással nem törődöm. — Gambetta: En gyakorlom jogomat. — Cassagnac: A becsületességet föl kell földözni, ez okmány megérdemli a megbélyegzést. (Hosszas zajongás után elhatározza a ház a levél fölolvását.)

Ekkor, midőn Laisant ismét föl akar lépni a szószékre, nagy zajongás támad. Laisant olvassa: „Kaulla bárónéval 1879-ben ismerkedtem meg Brimond asszonynál. A báróné elvált férjétől és Minna Shapperd néven ismeretes. (Zaj.) En közzétettem a forradalomról szóló művem. O beszélni akart fölöle Girardinnal, meghívott theázni, és elmentem és ott találtam két papot és két porosz tisztet stb. Girardin megígérte, hogy ajánlani fogja könyvem. Brimond asszony közölte velem, hogy ő Girardin költségén Berlinbe utazott és gyakrabban találkozott Bismarckkal, átadta neki Girardinnak a francia hadsereg állapotáról szóló bizalmas exposéját. (Zivataros kárhoztatás.) Azt is mondta (Brimond asszony), hogy Bismarck megadályozza a francia hadsereg újjászervezését; 100.000 ember készen áll a határon. En többet is meg akartam tudni és Brimond asszony azt mondotta, hogy az új háboru föltámasztaná a császárságot és hogy ez lenne Franciaország egyetlen mentő eszköze; továbbá, hogy Girardinnak okos asszo-

majd határozni fognak; — de a bolondos korszak ezek háta mögött új erkölcsöt teremtett s mint mikor a földbe ültetett krumpli föloltja magát a rothadásba átment ős anyagból, az emberek kezdtek meg nem féni egymással.

Az volt kifogása egyiknek a másik ellen, hogy nem liberális.

Liberalismus!

Tudta is azt még akkor valaki, mi az! Aki tudta, az is elfelejthette. Hiszen olyan régen volt már, mikor a „Libertas” föliratu zászlókat csókolta a hazai levegő. Az a torony is csak dülledék már, amelyiken lobogtak!

Csak úgy derengett még akkor ez az eszme, mint a nyugtalanul alvók előtt a hajnal epedve várt szürkülete.

Aztán bajos dolog volna az olvasni is, elhinni is mind, ami annak a bűbájos tündér-asszonynak homokára volt írva, kit „Egyenlőségnek” (vna.) Ha akadtak udvarlói, bezzeg akadtak ócsárlói is.

Es ezek az ócsárlók is könnyű, szenvedélyes emberek voltak, mert a megszokottság oda láncozott a modorlan rüghöz, melyről meg voltak szokva, hogy arany.

. . . Küzdeni a félvilág ellen, lovasgiasságból, becsületből, könnyelműségből, királyné szép szemének fölszártott könnyecskéjéért, királynak kimondott kevély szaváért, annak van értelme, le az egyenlőségért, testvériségért harcolni, perorálni, az örült eszeveszettség.

Igy gondoltak a közönösök, kiket a szép istenasszony meg nem szurt ragyogó szempillantásával; de hát azok hogy gondoltak még, akik gyűlölték fényes homlokát? . . .

„A világ vége közelit: a száraz logikát halomra készülnek az ember!”

„Avagy logik az ember

nyokra van szüksége, mert Arnaud asszony és Adam asszony már nem elég neki. (Közbeköltés: Elég!) En kérdeztem, hogy kire kerül most a sor. Brimond asszony ezt válaszolta: Kaulla bárónéra, aki orosz asszony, Castiglione grófnéra, Adam asszonyra... (A ház türelmetlen.) Neki csak francia asszonyok keljenek; ezek a legsimulékonyabbak. Ebédre hívott; ekkor vendégei voltak: Napoleon herceg, Pourtalés, Aumale herceg (Nevetés) és talán Bradlaugh, aki titokban érkezett Párisba.

Paul Bert: Ez a dolog már nem utálatos, hanem nevelés. — Laissant nyugodtan: Azt is tudom, hogy Brimond asszony Bismarck agenseit fogadja titokban. Laissant leszáll a szószékről. (Zajos kiáltások: Az aláírást!) Laissant: Graux asszony. Lefauré: En mint a „France” szerkesztőségének egykori tagja ünnepélyesen tiltakozom ezen vádak ellen, a melyek még a valószínűség nyomával sem bírnak. Laissant beszélni akar (Kiáltások: Be kell fejezni a vitát!) Cassagnac is föl akar szólni, de a balpárt tiltakozik. Rouher nagy zajongás közt védelmezi Girardint és a bizottságot. Talandier (radicalis) azt mondja, hogy ő is tagja a bizottságnak, nem tűri tehát hogy Napoleon egykori administratora védelmezze őt, a bizottság egyszerűen visszaküldte Laissantnak a levelet.

A szélső balpárt, nevezetesen Clémenceau, legalább az egyszerű napirend megszavazására törekszik, de siker nélkül. A képviselőház, Paul Bert indítványára helyesli a bizottság eljárását és azt, hogy a bizottság egyszerűen visszaküldte Laissantnak a levelet.

Ujdonságok.

— Deczember 29. —

— Tisza Lajos királyi biztos mádelben érkezett meg városunkba. A folyamnépesség távolléte óta még mindig el van foglalva a Fehértó vizének leeresztésére elkerülhetlen intézkedések előkészítésével. Most remélhetőleg e sürgős ügybeemegző történni a rendelkezés, mivel a fővárosban való időzése alkalmával a közlekedésügyi minisztériumnál kieszközölte az erre vonatkozó meghatalmazásokat.

— Az állandó vegyes fölülvizsgáló bizottságok szervezése tárgyában a honvédelmi minisztérium leiratot inté-

koldust, ő is meztelenre vetkőzzék, hogy legyen egyenlőség, — vagy öleljen szívére minden földönfutót, odavarrva azt saját gallérjához osztályos atyafinak, hogy legyen testvériség.

„Meg kell a fölfordulni akaró világot állítani. Hogy mert megmozdulni a semmirekellő anélkül, hogy engedelmet kért volna rá akár a fenséges palatinustól, akár a tekintetes karok és rendektől.

Sokan voltak, kik így gondolkoztak, először morogni, később küzdeni kezdve az új emberek ellen, akik folyton szaporodtak s nem kicsinyeltek semmi fegyvert. A nyers katona csak örül a diadalnak, a szellemharcos szomjazik utána.

Mem kell megmosolyogni e harcot azért, hogy sok tréfás, nevelés és évés bősies elem van benne: nagy és lent volt az, mint akármelyik.

Harci kürt nem lelkesítette, megdült agyu nem ösztökélte, kibontott ló nem vezette, omló vérpatak belebőszíté az ütközetbe ama jó táblarátat, kikre előszeretettel fogtuk rá, gy csak „toasztírozni” tudtak: hanem y néma gondolat, mit akkor kimonni sem tudtak, csak csirájában hordk szívők alatt, egy gondolat, mit az ztön értelt meg előbb s csak azután ryezett el az észnek, gondolat, melyet m ültetett, nem vetett senki, támadt, kelt magától, mint az őrsengetegek rágcserege. Azokat ki ültette? ki pacsolta meg az őserdőnek, hogy egyben soha nem látott színű, soha n szagolt illatu virágokat hozzon...

A virágok az anyaföld gondotai. — de hát a mi gondolataink kiké virágai?...

A vármegye körirata sorba járta ötvenegyet... A fehér és vörös lasok döntő ütközetre készültek egy-ellen.

(Folyt. köv.)

zett a városhoz, amelyben a jövő évre nézve kijelöli ugy a fölülvizsgáló bizottságok székhelyét és működésük napját, valamint azok polgári elnökeit kinevezi. A szegedi kerületi fölülvizsgáló bizottságra nézve a minisztérium a jövő évben is föntartja az árviz által szükségessé vált intézkedést, amely szerint a bizottság székhelye Temesvár marad. A szegedi fölülvizsgáló alá kerülő hadkötelesek tehát a jövő évben is még a kivételes állapot alatt fognak szenvedni és kénytelenek lesznek e czélból költséges utazást tenni. Pedig a jövő évben a rekonstrukció már lesz annyira előre haladva, hogy a többi hatóságok mellett annak a bizottságnak is csak lehetett volna helyet szorítani.

— A rókusi kórházban a karácsonyi ünnepek napján többek közt 8 árva gyermek is volt ápolás alatt. Dr. Singer Mátyás jeles kórházi- és helyettes főorvos az árvákat szép meglepetésben részesíté, amennyiben számukra karácsonyfát állíttatott és egyéb apróbb ajándékokról is gondoskodott. A gyermekek boldogsága képzelhető, valamint az is, hogy hálájukat könyvekkel és élő szóval kifejezték.

— Az alsóvárosi apáczaárdában is, mint értesülünk karácsony estélye szép ünnepélylyel lett megtartva. A szegény népiskolai leányoknak gondoskodtak ajándékokról és ezeket bemutatták az ünnepélyre megjelent közönségnek. A nővérek a szeged-csongrádi és általános takarékpénztárak adományából 17 leány számára meleg ruhát készítettek, az az cipőt, harisnyát, szoknyákat és felöltőket. Az ajándékokat szép beszéd mellett osztották ki, a melyben arra intették a gyermek-eket, hogy jótévediket foglalják imájukba.

— A „vörös kereszt” jótékony nőegylet N. Szt-Miklóson, mint lapunknak írják, karácsony első napján tánczvigalommal egybekötött műkedvelői hangversenyt rendezett, melyben nagy közönség vett részt. A hangversenynek műsorozata nem igen volt változatos. Az első számot képezte Jurkovitsné és Marianovics Olga kisasszony zongorajátéka; ezt követé egy Buócz Baláné által szépen előadott „Abránd”, a harmadik számot a szt-miklósi dalárda által előadandó dalok tették volna, mely azonban elmaradt, anélkül, hogy az őket a közönséggel tudatták volna: de mentességül szolgálhatott, hogy láthatók voltak a „fődalárok” bekötött nyakkal stb; a dalárda helyett Wrede urhölgy játszotta nagy tetszés mellett a „Főti dal” egy átiratát; ezután a szt-miklósi zenekar „primása”, a Gyula, eljátszott egy magyar darabot, Németh kisasszony szavalt és végre Gaszner ur zongorázott. A hangverseny műsora ellen leginkább az a kitógása volt a közönségnek, hogy majdnem csupa zongoradombokból állván, egyhangú lett. Annál fenyesebben sikerült a bál. A terem izléssel volt diszitve és a toilettek meglepők valának. A megjelentek közt főlemlíti levelezőnk Nákó Kálmán gróft nejjével, Lipthay bárónét bájos leányával, Hoyos gróftot és Podmaniczky bárót nejjével, Kormos Bélánét, Bogdánét, Bartók-nét családjával, Breyernét, dr. Löwengardnét, Jakobi Flórát, Hilikné és Bronts Klementina urhölgyeket. A rendezőség fáradozásaiért a legnagyobb elismerésben részesült, első sorban az egylet elnöksége: Buóczné. — Végre tudósítónk főlemlíti, hogy jövő hó 8-án a jótékony nőegylet rendez tánczvigalmat, amelyre már nagyban folynak a készülődések a legszélesebb körökben.

— Beküldetett. Alulírottak azt hisszük, hogy az semmi esetre sem akadályozná meg a körut töltésének munkálatait, mely különben is még tőlünk nagyon távol van, ha a nagy körutnak azon részén, mely a szabadkai sugárut által metszetik, egy pár szál deszka helyeztetnék a vaspálya mindkét oldaláról egészen a gyalogjárdáig folytatólag, hogy ne kellene esős időben (különben most is midőn megfagy és rögtön kienget) a még töltetlen helyen a térdig érő vizet, az ut közepén pedig a vágányok fölemelésére oda hordott kis töltésen a térdig érő sarat átgázolni, amelytől minden jó lélek, akit az szerencsétlenség ér, hogy a köruton keresztül kell járnia, elborzad. Több környékbeli polgár. (Hasonló panaszokat veszünk a körutak mellett lakók részéről több

oldalról, nevezetesen pedig a rókusvárosrészről. Ajánljuk ezeket az indokolt panaszokat a hatóság figyelmébe mielőbbi orvoslás végett.)

— A dunai postahajók menetrendje 1881-ik évi január 1-jétől további intézkedésig. Budapestről Orsova és Galatzba minden vasárnap reggeli 7 órakor. Budapestről Mohácsra minden vasárnap, kedden, pénteken reggeli 7 órakor. Galatzról Budapestre minden szombaton délelőtt. Orsováról Budapestre minden kedden délelőtt. Zimonyból Budapestre minden szerdán déli 12 órakor. Cserevitzről Budapestre minden csütörtökön reggeli 5 órakor. Mohácsról Budapestre minden szerdán, csütörtök, szombat délutáni 5 órakor. Bajáról Budapestre minden csütörtök, péntek, vasárnap reggeli 5 órakor. Erkezés Budapestén minden csütörtök, péntek, vasárnap délután. — A szent-endrei hajómenetek e hó 30-án fognak beállíttatni. Az utolsó menet fölfelé e hó 30-án, lefelé pedig 31-én leend. — A Zimony-Sziszek közötti személyszállító hajók deczember 30-án fognak beállíttatni és deczember 31-én Sziszek és Zimonyról már nem indul el hajó. A Zimony-Szeged közötti személyszállító hajók január 1-től kezdve egészen beállíttatnak. — A Tétény, Tass, Szalk, Harta, Ordas, Szekeső, Gombos, Dálya, Novosello, Illok, Cserevitz, Futak, Kamenitz és Slankamen állomások a közlekedésre egyelőre főlhagyattak és nem érintetnek.

— Alkalmazást nyerhet mint könyvvezető- és levelező egy szakképzett, a magyar és német nyelvet bíró egyén. Bővebb tudósítást nyerni, Endrényi Lajos és társa nyomdájában.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú királyi biztosság f. é. deczember hó 19-én kelt 12,506-ik sz. a. rendelete s 22,371/880-ik számú tanácsai intézkedés folytán a város javadalmát képező, s eddig házilag kezelt pálinka italmérési jog gyakorlata minden másokat kizáró egyed áruság képp 1881. évi január hó 1-ső napjától 1883. évi deczember hó 31-ének éjjeli 12 óráig tartó három évre Jankovics Hugó vállalkozónak haszonbérbe advatván, ezen haszonbérleti szerződés alapján a pálinka korcsmárosok, szesz- és pálinka termelők, vagy kik azt mellékküzetként gyakorolták, ugy a magánosok tájékozás és maguk mihez tartása végett következők-ről értesittetnek:

I.

A pálinkamérők kezelési szabályai.

A városi körtöltésen belüli területen ideértve a népkert kivételével Ujszeget is, a pálinka korcsmáltatási, illetve az 50 literen aluli kicsinybeni kimérési jog az e tekintetben kibocsájtott miniszteri rendeletekhez képest kötött szerződés értelmében egyedül és kizárólag Jankovics Hugó bérölt illetvén, ennelt fogva mindazon városi lakosnak, ki a haszonbér ideje alatt pálinkakorcsmát nyitni akar, hogy abban pálinkát vagy más hasonnemű szeszest italt 50 literen aluli mértékben kimérhessen, vagy azt mellékküzetként kívánja gyakorolni, köteles:

a) ezen szándékát a bérlőnek eleve bejelenteni, (lakik: fekete-sas-utca, Lábdi-féle ház) és ha a bérölt ötet czélszerűnek és alkalmasnak találja, köteles az illető az árusási helyet neki megnevezni és tőle egy a bejelentést elismerő nyugtákönyvecskét váltani.

Ezen könyvecskében kijelölendő: a korcsmahelyiség fekvése, a korcsmálásra s az italok elmerésére szánt szobák, pincek, raktárak sat., ugyszintén a hasznalatba veendő edények megjelölése. — Ezen jelentések mindannyiszor ismétlendők, ahányszor akár a helyiségeken, akár az edényekben változás történik.

b) A korcsma tulajdonos, illetve minden kimérő köteles azon helyet, ahol korcsmája vagy kimérése lesz, valamint azon edényeket, melyeket használn mindaddig, míg a kimérését gyakorolja, a bérölt vagy meghatalmazottjai szemléje alá bocsájtani avégett, hogy ezek az illető helyiségekben szemlét tarthassanak és a talált bárminemű szeszest italokat jegyzékbe vehessék, az italokat tartalmazó edényeket számokkal, jegyekkel vagy pecsétjeikkel elláthassák.

c) Minden kimérő kizárólag csak a haszonbéröltől neki átadott italt

árusíthatja azon minőségben és árban, a melyben neki az kiadatott, — hacsak ez irányban külön egyezség nem kötöttet; — továbbá köteles magát az illető kifogástalanul alávétetni mindazon föltételeknek, melyeket a bérölt mint egyedárusági, azaz minden másokat kirekesztő jog gyakorlója a várossal kötött szerződés értelmében tetszés szerint előszabni és meghatározni fog.

II.

A finomabb nemű rosoglio, liqueur-t stb. illetőleg:

a) A bejegyzett czégű anyag, fűszer- és vegyes kereskedők édesített alkoholtartalmú italokat, melyek alatt tiszta szeszszel gyárilag készített finom italok, mint liqueur, rhum, rosoglio stb. értetnek, — ha azok ára literenként és üvegestől legalább 60 krban van megszabva, kellőleg dugaszolt, lepecsételt vagy lemezzel lezárt, czímmel ellátott üvegekben mellékküzetként árusíthatnak.

Főnt említett kereskedők, iparosoknak mesterségük folytatására, vagy másoknak is házi czélokra legalább is 30 Reaumer fokot tartalmazó szeszt is adhatnak el, de csak zárt, kellőleg lepecsételt oly palaczkokban, melyek azonföül még a gyáros vagy eladó kereskedők czímével vannak ellátva, az ily palaczkok fél liternél kisebbek s egy liternél nagyobbak nem lehetnek.

Czukrárszok és kávéosok vendégeiknek az 1-ső pont alatt megszabott kelékeknek megfelelő finomított szesztartalmú italokat, ugymint liqueurt, rosogliót stb. poharankint kiszolgáltathatnak.

Ha a főnt irt egyének az italmérés tárgyában kibocsájtott miniszteri rendletek korlátain kívül akarnának szeszt vagy szeszest italokat árusni és kimérni, ugy kötelesek arra nézve a haszonbérölt-vel kiegyezni.

III.

Saját fogyasztás.

Szabadságában áll minden városi lakosnak saját házi szükségletére, ecetgyártásra vagy egyéb ipari czélokra 50 litert vagy ezt meghaladó, egy kötött edényben szeszt, szeszest italt vagy pálinkát akármelyik helybeli termelőnél, magán raktárosnál, vagy a város határain kívüli helyekről vásárolni és azt saját szükségére, munkásai vagy cselédei számára adagonként és poharanként mind a háznál mind a mezőn, mint a napi élelem kiegészítő részét minden díj nélkül kiszolgáltatni, — azonban az egyszerre, és egy kötött edényben vásárolt s egy fél hektoliter, vagy ezen fölüli mennyiségű szeszt, szeszest italt vagy pálinkát, külön háztartással bíró lakosokkal megosztani, kölcsön adni, akár készpénzért, akár hitelben eladni, vagy munka bérben kialakadni, vagy abba betudni csempészet büntetés terhe alatt tilos.

IV.

Termelők, kereskedők:

Jogában áll ugyan a területen lakó minden termelőnek kereskedőnek, raktárosnak, vállalkozónak s bár kinek is szeszt, szeszest italt, s pálinkát itteni fogyasztási czélokra is szabadon minden díjizetés nélkül árusni, de az ekként, és egyszerre, s egy kötött edényben eladott mennyiség fél hektoliteren aluli nem lehet, különben az csempészetnek tekintetik, ha a termelő, raktáros vagy bárki más ezen nagyban kereskedés mellett kicsinybeni kimérést is akarna gyakorolni, ugy azt csak az esetben gyakorolhatja, ha ez irányban a béröltvel egyességre jutott.

V.

Csempészet.

Csempészetnek tekintetik mindazon tett vagy mulasztás, ami általában a korcsmálási, illetve az italmérési jog megrövidítésére elkövettetik.

Az áthágásokra nézve a városi kapitányi hivatal első, — a városi tanács második, — közigazgatási bizottság harmadfoku bíróság.

Az egyedárusági jog folyó évi deczember hó 31-én éjjeli 12 órakor lép hatályba.

Szeged szab. kir város tanácsának 1880-ik év deczember hó 29-ér tartott üléséből.

Pálfy Ferencz,
polgármester.

Felelős szerkesztő: ENYEDI LUKÁCS

A SZEGEDI KERESKEDELMI és IPARBANK

ajánlkozik mindenrendű

állampapírok, sorsjegyek, elsőbbségi
kötvények, záloglevelek,

arany és ezüst pénzek stb.

bevásárlására és eladására, nemkülönben

szelvények

beváltására,

627-50-5

továbbá **HITELLEVELEK** bármely külföldi piaczoni áttételére.

22151/880. sz.

637-3-1

Hirdetmény.

A sörényháza-szegedi ármentesítő-társulatnak az 1880. évi vízszin magasság alapul vételével eszközölt ártér fejlesztése az 1871. évi 39 t. cz. 15. §-a értelmében elkészülvén, az ártérbe tartozó minden egyes birtokos kipuhatoltatván, az ártérbe tartozó birtokok tulajdonosai külön értesítés útján tudósítani fognak arról, hogy az ártérben mily területtel vannak érdekelve, ezen területeknek mennyi a földadó szerinti tiszta jövedelme s hogy ezen földbirtokok és annak tiszta jövedelme arányában a társulat által kölcsönvett s 50 év alatt törlesztendő 300,000 forintból mily összeggel fognak részesíteni.

Ez uton is figyelmeztetik tehát a társulati érdekeltség, hogy az értesítések vételétől számított 30 nap alatt netán főnforgó panaszaikat a társulat irodájában, hol egyuttal az összes munkálatok közszemlére kitéve vannak, — a különbeni következmények terhével megtenni el ne mulasztják. Különösen figyelmessé tétetnek mindazok, kik az utóbbi években a társulati ártéri területen birtokot vettek vagy eladtak azon tekintetből, hogy vajon saját nevükön vagy jogelődük nevén van-e a kiadás eszközölve, amely utóbbi e etben a birtok változásának igazolása kivált az előző birtokosoknak különös érdekekben áll.

Szegeden, 1880. évi december 27-én tartott tanácsülésből.

Pálffy Ferencz,
polgármester.

Karácsonyi zöld ágak

és ezek díszítésére alkalmas mindennemű

disz-czukorkák, habsütemények

nagyválasztékban, ugyszintén

UJÉVI AJÁNDÉKUL

czukor diszdobozkáimat (cartonage)

köhögés ellen általánosán kedvelt **Akerman-thea-czukorkáimat**, mindig friss thea-süteményeim, tokai, ménesi, asszu- és osemegé-boralmat és minden a czukrászatba vágó cikkeimet ajánlom a t. közönség becses figyelmébe.

621-2-3

Teljes tisztelettel

Alacs György,

czukrász.

500 forintot

fizetek annak, ki

a **Kothe-szájvize**

használata után üvegenként 35 kr. bármikor is fogfájásban szenved, vagy a kellemetlen száj-szagtól meg nem menekül.

Kothe J. György,

612-3-3

udvari szállító, Bécs, J. Tiefer-Graben 37.

Szegeden:

Barcsay Károly

gyógyszertárában.

Mária-celli gyomor-cseppek,

jeles hatású gyógyszer a gyomor minden bántalmai ellen,

164-33

Egy üvege ára használati utasítással együtt 35 kr.

Kapható Szegeden:

Barcsay Károly ur

gyógyszertárában,

valamint az osztrák-magyar birodalom minden nagyobb gyógyszertárában és kereskedésében.

Központi szétküldési raktár nagyban és kicsinyben

Brady Károly,

„az őrangyalhoz” címzett gyógyszer tárában
Kremzierben, Morvaországban.

Eladó emeletes ház.

Palánkban, a Széchenyi-téren fekvő 214-ik számú szilárd anyagból épült **Ligety-féle emeletes ház** kedvező fizetési feltételek mellett örök áron eladó.

Venni szándékozók értekezhetnek a jelenlegi tulajdonos

636-3-1

Kéry Jánossal

iskola-utca 234-ik sz. ház I-ső emeletén.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Karácsonyi bazár

KISS MÓR

a „**Prófétához**” címzett üzletében

Klauzál-tér, Kiss D.-féle ház.

620-3-3

Ajánlja a n. é. közönség figyelmébe dusan felszerelt játékszer raktárát 5 krtól feljebb és számtalan ez alkalomra való igen diszes tárgyait.

Karácsonyi és ujévi ajándékok.

Kényszerű végeladás.

Miután **Kiss Dávid** háztulajdonos ur a házában birt. üzlet-helyiséget rögtön fölmondá s azt rövid idő alatt el kell hagynom, mely okból üzletemtől végkép megválok, kénytelen vagyok

nagyszerű áruraktáramat

gyári áron alul leszállított áruk mellett

540-50-21

végeladásra

boocsájtani.

Kérem a n. é. közönség minél számos látogatását, hogy a mondottak valódiságáról alkalmam nyiljék magának meggyőződést szerezni.

Teljes tisztelettel

Polatsek Mór,

a „szegedi menyecskéhez.”

Czélyszerű és legalkalmasabb

karácsonyi és ujévi ajándékok

POCSÁTKÓ KÁROLY

saját

lámpa- és kőedény-raktárában

Szegeden, hid-utca, Mayer-féle házban.

Különösen alkalmas ajándékok a legfinomabb porcellánból készült s izlésesen díszített **asztali, kávé-, thea-, és Mocca-készletek, mosdó garnitúrák, patent fogkefe-száritók és kávé-szűrők.**

Magyar és külföldi pate email, haut-relief, bas relief és tűz-zománczos majolikák.

Nagy választéku üveg és kristály, bor, sör, víz és liquer ivó-készletek, rosa du Barry, Stefánia, Isabella, aquimar, craguele ez ivadban legdivóbb meglepő színezetekben.

Öntött, kristály. Malahit és alabaster üvegárak.

Ditmár R. féle függő-, salon- és asztali lámpák, a legjobb világítási képességgel.

624-8-7